

[Aksel Møller.]

sætningerne — ville være indtrådt, i samme øjeblik England sænkede pundets værdi. Det ville føre for vidt her at genoptage hele devalueringdiskussionen, men jeg må i denne forbindelse kort sige, at vor modstand mod devalueringen var en modstand mod den indkomstfordeling, den skabte i Danmark, og det var en modstand imod, at man på denne måde prøvede at klare sig gennem vanskeligheder, der burde have været klareret ad anden vej.

Til den højtærede handelsminister har jeg derefter nogle bemærkninger. Jeg vil først og fremmest sige, at i dag er den højtærede minister jo noget undvigende; man ser en regeringens talsmand, der søger ind i uklarhed og tågeord, det er en fuldstændig blækspruttepolitik, den højtærede handelsminister følger i denne sag. Tidligere, for få dage siden, har der ikke været nogen tvivl om, hvordan regeringen stod i disse sager. Den højtærede økonomiminister erklærede ganske klart i talen dagen før påske, at man ikke ville følge en økonomisk politik svarende til de konservatives retningslinje, altså gående ud på at begrænse likviditeten eller, om man vil, stramme kreditten. Nu siger den højtærede handelsminister, at regeringen vil rette sin politik efter de skiftende forudsætninger. Her er ikke på forhånd nogen erklæring om, at det og det vil man ikke. Den samme erklæring står iøvrigt at læse i nationalbudgettet, såvidt jeg husker. Nu er altså tonen en anden, og er det en virkning af vor kraftige opposition og den politik, vi har ført her i salen, kan vi også være tilfredse med det, selvom vi ikke nærer altfor store forventninger til, hvad det kan lykkes at fravriste regeringen under en udvalgsbehandling af denne sag.

Den højtærede handelsministers argumentation for ikke nu at ville afgive nogen erklæring om regeringens politik er den ganske pudsige, at det er umuligt nu at kende udviklingen fremover, og når man ikke kender denne udvikling, kan man ikke tage stilling. Hvad i alverden skulle meningen være med, at den høje regering opretholder et økonomisk sekretariat, der skriver en hel bog, som de kalder nationalbudgettet, frisk udkommet, hvis dette budget ikke skulle være udtryk for, hvad man mener at vide om udviklingen fremover? Hvad i alverden skulle meningen med hele regeringens økonomiske virksomhed være, hvis den ikke på grundlag af, hvad dette budget fortæller, hvad betalingsbalanceskønnet fortæller, nu vil træffe foranstaltninger mod det underskud, vi har på betalingsbalancen,

et underskud, som for langt den største dels vedkommende tilsløres for befolkningen i kraft af den kendsgerning, at det dækkes af Marshallhjælpen? Den højtærede ministers glæde over alt, hvad der er opnået i de år, der er gået frem til den 18. september, deler jeg, men jeg synes, han bør sende takken et andet sted hen. Det er ikke ministeren, der har skabt høsten, og det er, såvidt jeg ved, heller ikke ham, der har tilvejebragt Marshallhjælpen. Det, man nu prøver at fortælle det høje ting, er, at nu ved man pludselig ikke noget om udviklingen fremover, nu er man i den situation, at man vil indrette sin politik efter forudsætningerne. De erklæringer, der er givet i sidste uge, står altså, i alt fald officielt, ikke længere ved magt.

Jeg spørger derfor i håb om at opnå større klarhed end den, den højtærede handelsminister har villet give os: Mener den højtærede handelsminister, at det er muligt samtidig med, at man har underskud på betalingsbalancen, at føre den økonomiske politik, der føres i Danmark i dag? Mener han det muligt at bevare en høj økonomisk aktivitet, som han kalder det, samtidig med at man har underskud på betalingsbalancen? Han kan sige til mig, at det underskud, vi har udsigt til i øjeblikket, efter hans opfattelse ikke er så stort, at det kræver en afgørende omlægning, men kan han sige, at det overhovedet ikke kræver nogen omlægning? Hvis vi endelig tager den højtærede handelsminister på ordet — at regeringen vil rette sin politik efter de skiftende forudsætninger —, er vi så ikke inde i en af disse skiftende forudsætninger, det, der indtræder under et lunefuldt vejr, ligesom det, den højtærede handelsminister i hele sin embedstid har befundet sig i? Jeg beder den højtærede minister om nærmere at uddybe, hvorledes det er muligt at klare konflikten mellem underskud og betalingsbalance og regeringens økonomiske målsætning, og jeg skal til det ærede medlem hr. Tholstrup sige, at jeg er overbevist om, at svarets klarhed og præcision bl. a. vil komme til at stå i forbindelse med den kendsgerning, at den højtærede handelsminister er cand. polit., og det er formentlig økonomen mere end politikeren, tinget nu har brug for at høre.

Når det ærede medlem hr. Axel Kristensen siger, at fejlen ved fremsættelsen af vor dagsorden var, at den kom, umiddelbart før man skulle til at skabe de endelige resultater, så må han nu ikke helt have fornemmet det stikord, som det ærede medlem hr. Himmelstrup gav ved afslutningen